

Žalm 150, Všetko, čo dýcha, nech chváli Pána (4. časť)

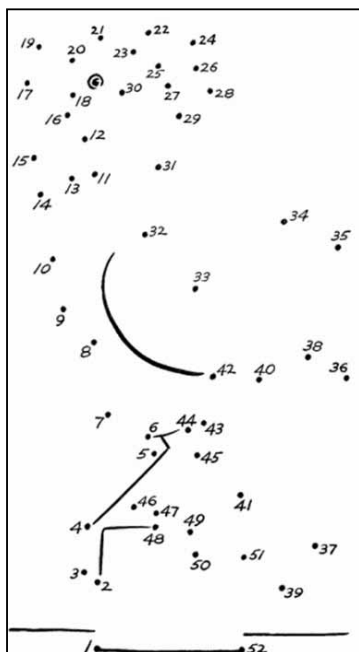
Katechéza Jána Pavla II. na všeobecnej audiencii pre veriach v aule Pavla VI. 26. februára 2003

4. Na tomto speve sa majú zúčastniť osobitným spôsobom všetci veriaci, ako to pripomína List Kolosanom: „Kristovo slovo nech vo vás bohato prebýva. Vo všetkej múdrosti sa navzájom počúvajte a napomínajte a pod vplyvom milosti spievajte Bohu vo svojich srdciach žalmy, hymny a duchovné piesne“ (3, 16).

Z tohto pohľadu svätý Augustín vo svojich Výkladoch žalmov vidí v hudobných nástrojoch symbolizovaných svätých, ktorí chvália Boha: „Vy, svätí, ste poľnica, citara, lýra, tympan, chór, struny a organ, jasavé cimbaly, ktoré vydávajú krásne zvuky, čiže ktoré znejú v harmonickom súzvuku. Vy všetci ste týmito predmetmi. Keď počúvame žalm, nemyslíme na veci podradnej hodnoty, na veci prechodné, ani na teatrálné nástroje.“ V skutočnosti hlasom spevu Bohu je „každý duch, ktorý chváli Pána“ (Esposizioni sui Salmi IV, Roma 1977, pp. 934-935).

Najvznešenejšia hudba je teda tá, čo stúpa z našich srdc. A Boh očakáva, že práve túto harmóniu začuje v našich liturgiách.

Z L'Osservatore Romano, č. 9 (týždenné vydanie v taliančine) z 28. februára 2003

Idú tri sliepky a rozhodnú sa zahrať si schovávačku. Jedna sliepka sa schová do kurína a druhá do šopi. Ide tretia sliepka ich hľadať. Zakopne o kameň a skriekne: „Kurník - šopa.“

Nahnevané sliepky vyletia a povedia to nie je fér. Ty si určite podvádzala!

Raj Otcov púšte O minulých a budúcich časoch

Svätí otcovia prorokovali o posledných generáciách. Vraveli: „Čo sme urobili my?“ Jeden z nich, veľký abba Ischyron odpovedal: „My sme splnili príkazy Boha.“ Ostatní sa pýtali: „A tí, čo prídu po nás, čo budú robiť?“ On odpovedal: „Budú bojovať, aby dosiahli aspoň polovicu z našich činov.“ Oni sa pýtali: „A čo sa stane s tými, čo prídu po nich?“ On povedal: „Ľudia tej generácie nedokončia žiadne dielo a prídu na nich všetko púšť. Ale tí, čo sa osvedčia v ten deň, budú väčší ako my a naši otcovia.“

prevzaté, spracoval MŠ

Vydáva
Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov
Ul. Martina Benku 7, 080 01 Prešov
Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 0,10 €

internet: www.grkat-sekcov.sk
e-mail: presov.sekcov@grkatpo.sk
tel.: 051/7725 540
tlač: A-print, sro., Reimanova 9, Prešov
Neprešlo jazykovou úpravou

† Farský list

Číslo 6 20. marec 2011

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Predstavte si samých seba ako zločinca súdeného za vraždu. Na súde sa žalobca s obhajcom dlho a zložito naťahujú až po vynesenie rozsudku – trest desať rokov väzenia. Po piatich rokoch dostanete amnestiu prezidenta, ktorý odpustí polovicu trestu a ste voľný. Po eufórii radosti, si začnete myslieť: „bol môj trest adekvátny, ak ho teraz znížili na polovicu?„

Žijeme vo svete ktorý ospravedľňuje hriech, zmierňuje či anuluje tresty za zlé činy. Máme výhovorky na interrupcie, eutanáziu, homosexualitu, neveru. Mnohé vážne zločiny z predchádzajúceho obdobia dodnes neboli potrestané. Náš národ sa naučil zľahčovať a podceňovať hriech. Mnohí si povedia: Kto nekradne, okráda svoju rodinu.

Istý pán povie ceny sú príliš vysoké, preto klamem i kradnem. Myslíte, že Boh môže také veci požehnať? Že mu to takto raz vysvetlíš?

Boh príliš miluje ľudí, aby dopustil podceňovanie a zľahčovanie hriechu. V Starom zákone Izrael vedel, že **mzdou hriechu je smrť**, preto zabíjali tisíce nevinných zvierat, potoky krvi tiekli preto, aby národ vedel, že Boh nikdy nebude robiť kompromisy s vykonaným hriechom. Muž kládol na hlavu baránka svoje ruky, aby tak zložil naň všetky hriechy a tresty, a potom ho zabil. Nemohol zostať žiť, pretože bol nositeľom hriechu.

Ježiš Kristus, ako Boží baránok zobral na seba môj i tvoj hriech a zvolal: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Ani najmilšieho Syna nemôže Otec prijať ak je jeho život poškvrnený hriechom. Boh nikdy nezmiernil a nezmierni odplatu za hriech. Jeho súd nikdy nezmení svoje zákony ani tresty.

Pozrite čo sa deje vo svete, ako ľudia náhle zomierajú. Čoho je to následok?

Urob poctivú inventúru svojho života. Možno pri poslednom vyznaní hriechov boli činy, ktoré si si ospravedlnil **len ty sám**. Modli sa aby si prežil Božiu nenávisť k hriechu. Sprotiv sa hriechu až do krvi. Tak znenávid' hriech, aj keby malo niečo v tebe zomrieť, buď ochotný to podstúpiť. Pôstom vyhľaduj a vyžeň diabla, pýchu, sebeckto, závisť, hnev, nečistotu.... z duše. Nepodceňuj a nezmenšuj silu a vážnosť večnej smrti za hriechy. Výhovorky nám nič nepomôžu. Je čas, obráť sa k Bohu, roztrhni si srdce, oľutuj špinu a viac nehreš. Aj tak už toho hriechu, ktorý zabíja máme na svete dosť.

o. Rastislav

Náš prepodobný otec Ján, autor spisu Rebrík

Väčšina našich informácií o živote tohto svätca pochádza z diela jeho súčasníka a blízkeho priateľa Daniela, mnícha egyptskej púšte Raita. Po istom čase doplnil jeho rozprávanie niekdajší Jánov učeník, ktorého meno sa nám nezachovalo.

O našom svätcovi sa dozvedáme, že prišiel na svet okolo roka 520, no miesto jeho narodenia a pôvod zostávajú pre nás zahalené rúškom tajomstva. Hodno však spomenúť, že

podľa istej teórie bol jedným z dvoch synov prepodobných manželov Xenofonta a Márie, ktorých liturgickú pamiatku slávime 26. januára.

Keď Ján dosiahol šestnásť rok svojho života, rozhodol sa zasvätiť výlučne službe Bohu a odišiel na vrch Sinaj. Ide o miesto, kam kresťanskí mnísi prichádzali od polovice 3. storočia, keď unikali prenasledovaniu zo strany Rímskej ríše. Neskôr sem utekali pred

prenasledovaniami zo strany moslimov. Treba povedať, že ho nesmierne obľubovali, pretože bolo známe už z obdobia Starého zákona: Boh tam odovzdal Mojžišovi desať prikázaní a uzatvoril s ním zmluvu (Ex 19 – 20). Navyše sa traduje, že predstavuje najopustenejšie miesto sveta. Vraj dokonca aj divá zver, keď sem zabľúdi, rýchlo sa ponáhľa preč.

Po príchode na vrch Sinaj si vybral za svojho duchovného otca veľmi skúseného mnícha Martyria. Hoci bol Ján vysoko vzdelaný, natoľko sa odovzdal do jeho rúk, akoby ani nemal vlastný rozum a vlastnú vôľu. Vďaka tomu sa rýchlo vzráňal v poníženosti, čistote i skromnosti, takže vo svojich dvadsiatich rokoch mohol prijať podstrihnutie, teda definitívne zasvätenie mníšskemu životu. Keď mal tridsaťpäť rokov, jeho duchovný otec Martyrios zomrel a Ján sa rozhodol pre život v úplnej samote. Odišiel na miesto zvané Tola vzdialené približne osem kilometrov od monastiera a medzi ostatných mníchov prichádzal jedine na veľké sviatky, aby sa zúčastnil bohoslužieb. Jedol, pil a spal iba toľko, aby nezomrel. Všetok svoj čas venoval modlitbe, manuálnej práci a písaniu kníh.

Keď mal približne sedemdesiatpäť rokov, teda po štyridsiatich rokoch prísneho pustovníckeho života, bratia ho zvolili a ustanovili za igumena (predstaveného) svojho sinajského monastiera. Približne po piatich rokoch, teda okolo roku 600, odišiel v pokoji k Pánovi.

Prostredníctvom nášho prepodobného otca Jána urobil Boh viacero zázrakov, napríklad privolať dážď na palestínske územia v období veľkého sucha, uzdraviť chorého človeka a

Križ je znakom spásy

V polovici veľkopôstneho obdobia si Cirkev uctieva svätý križ a klania sa mu, aby oslávila plody utrpenia. V strede chrámu ľudia bozkom vzdávajú úctu svätému križu.

predpovedal budúce veci. Všeobecne známym sa však stal niečím celkom iným:

Ako igumena sinajského monastiera ho mnisi susedného monastiera z púšte Raita požiadali, aby pre nich napísal príručku duchovného života. Vznikol tak najvýznamnejší a najznámejší spis prepodobného Jána, totiž kniha Rebrík cností, po grécky Klimax. Práve podľa nej sa tento svätec niekedy nazýva Ján Klimax, prípadne Ján Klimak. Ide o príručku duchovného života zostavenú na spôsob rebríka vedúceho do neba, ktorý videl starozákonný patriarcha Jakub v

Beteli (Gn 28, 10 – 17). Každý človek má posúdiť samého seba, na ktorom stupienku práve stojí a usilovať sa dosiahnuť nasledujúci. Všetkých stupienkov je tridsať, pretože podľa starozákonnej tradície bol práve tridsaťročný muž považovaný za dospelého člena spoločnosti. Na začiatku cesty stojí zrieknutie sa vášní, napríklad na dvadsiatom druhom stupni je očistenie od samolúbosti, ktorá sprevádza každý náš úspech, na konci je zväzok viery, nádeje a lásky, teda troch božských čností. Dielo bolo určené v prvom rade mníchom, ale vynikajúco môže poslúžiť aj ľuďom žijúcim vo svete.

Nech nám Všemocný daruje, aby sa slová kondaku 4. hlasu k sviatku nášho prepodobného otca Jána, autora spisu Rebrík, splnili aj na nás samých: „Svojou knihou, premúdry, * prinášaš nauky sťa nevädnuce plody. * Sladkosťou napĺňaš srdcia tých, * čo ich vnímajú s triezvosťou, blažený. * Veď Rebrík dvíha duše uctievajúcich ťa s vierou * od zeme k nebeskej a trvalej sláve.“

o. Michal

Aj v túto nedeľu všetko hovorí o slávnom Kristovom vzkriesení. Ak sa zahľadíme na východný križ, neuvidíme tu trpiaceho Krista, ale vzkrieseného a oslávneho Spasiteľa. Hoci na križi, predsa len oslavujeme vzkrieseného Pána, ako sa to vyjadruje spevom, počas ktorého všetci v chráme robia veľké poklony (kľaknú si a hlavou sa dotknú zeme): „Tvojmu križu klaniam sa, Vládca, a tvoje sväté vzkriesenie oslavujeme.“

Touto nedeľou, ako aj dňami počas celého týždňa si chceme uctiť svätý križ, ktorý sa stal nástrojom nášho vykúpenia, prostriedkom našej spásy, zbraňou proti peklu.

V túto nedeľu – tretiu nedeľu Veľkého pôstu – vzdávame úctu čestnému a životodárnemu križu, a z tohto dôvodu v čase štyridsiatich dní pôstu určitým spôsobom ukrižovávame sami seba..., stávame sa „trpkými, zronenými a padajúcimi“. Tu sa pred nás predkladá životodárny Križ, aby nám boli pripomenuté Kristove utrpenia. Podobáme sa na tých, ktorí putujú po dlhej a náročnej ceste a hoc unavení vidia nádherný strom s mnohými listami, sadnú si do jeho tieňa, aby si na chvíľu odpočinuli a potom, akoby obnovení, pokračujú vo svojej ceste. Podobne teraz, v čase pôstu a namáhavej cesty a snahy bol pred nás svätými otcami „zasadený“ križ, aby nám poskytol odpočinok a osvieženie, aby sme mohli ľahšie dokončiť našu cestu. Všetko toto uprostred Veľkého pôstu, ktorý je podobný horkému prameňu, vzhľadom na svoje slzy. Avšak Kristus nás utešuje, ako by sme boli na púšti, až kým nás svojim Vzkriesením neprivedie do duchovného Jeruzalema. Lebo križ sa nazýva stromom života, je to strom, ktorý bol zasadený v raji a z tohto dôvodu ho naši otcovia zasadili do prostriedku svätého pôstu.

o. Michal

Farské oznamy

- Vstupujeme do tretieho týždňa Veľkého pôstu. V stredu a piatky Veľkého pôstu sa v našom chráme slúžia Božské služby vopred posvätených darov (VPD). Každý piatok sa pred večernou sv. liturgiou modlíme pobožnosť Križovej cesty a každý pondelok takisto pred večernou sv. liturgiou Veľkopôstny moleben. V nedele počas Veľkého pôstu sa slávia Liturgie sv. Bazila Veľkého a popoludní o 15.00 sa je stále pôstna večiera s poklonami sv. Efréma Sýrskeho.
- V čase Veľkého pôstu je záväzná zdržanlivosť od mäsa v stredu a piatky. Kto chce, môže zachovávať dobrovoľne aj prísnejší pôst.
- Vo štvrtok 24. marca po sv. liturgii nebude Eucharistická adorácia, ale hneď začneme veľkú večierku s lítiou ku sviatku Zvestovania.
- V piatok 25. marca slávime prikázaný sviatok Zvestovania Presvätej Bohorodičky. Sv. liturgia budú: ráno o 8:00 (osl.) a večer o 18:00 (osl.) sv. liturgia Jána Zlatoústeho s večierkou (texty budú natlačené). Na Bani bude sv. liturgia o 16:00 hod. Pri všetkých sv. liturgiách bude myrovanie. V tento deň je voľnica - je dovolené požívať mäsité pokrmy. V tento deň križová cesta nebude, keďže sviatok je viac ako pôstny deň.
- V sobotu 26. marca po sv. liturgii bude panychída s hramotami.
- V nedeľu 27. marca bude pri sv. liturgiách naša vlastná farská zbierka
- Týždeň od 28. marca je prvopiatkový spovedáme stále hodinu pred sv. liturgiou. Chorých budeme spovedať v piatok 1. apríla, pričom chorým v domácnostiach budeme udeľovať aj sviatosť pomazania chorých. V chráme bude vyslúžená táto sviatosť v neskoršom termíne, ktorý ešte bližšie upresníme.
- Nedeľa, 3. apríla je prvou nedeľou v mesiaci, sv. liturgia o 8:00 hod. bude v cirkevnoslovanskom jazyku.